

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ PPP
3. เพื่อศึกษาความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน
4. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 81 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 2,193 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ที่กำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียนสฤทธิเดช อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2564 จำนวน 79 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเงื่อนไขการเลือก คือ เป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษกับผู้วิจัย และทั้ง 2 กลุ่มต้องมีคะแนนเฉลี่ยด้านการเขียนเชิงไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 40 คน (ไม่มีผลการสอบก่อนเรียน จำนวน 4 คน) และกลุ่มควบคุม ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 39 คน คน (ไม่มีผลการสอบก่อนเรียน จำนวน 4 คน) เป็นกลุ่มควบคุม โดยผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านการเขียนเชิงไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่า ค่าสถิติ t เท่ากับ 0.27 (p -value = 0.39) หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยด้านการเขียนเชิงไวยากรณ์ก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้แบบ PPP จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชนิดอัตนัย จำนวน 5 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสฤทธิเดช เพื่อแจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัย

2. แจกจุดประสงค์การวิจัยแก่นักเรียนห้องกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจากนั้นให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre - test)

3. ตรวจสอบคะแนนและจัดลำดับนักเรียนที่มีกลุ่มคะแนนสูงสุด กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำสุด ให้อยู่กลุ่มแบบละความสามารถ กลุ่มละ 4 คน ได้แก่ เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน จำนวน 9 กลุ่ม

4. แจกแจงเนื้อหาในการเรียน

5. จัดตารางเวลาแก่กลุ่มผู้เรียนที่สอนเพื่อน เพื่อวางแผนการสอนร่วมกับครู และฝึกอบรวมวิธีการสอนเพื่อน ให้กำลังใจ ชมเชย และวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ

6. ดำเนินการวิจัย โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ตามระยะเวลาการทดลอง

7. ทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post - test) โดยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน และเก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนเพื่อวิเคราะห์ผลต่อไป

8. นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่สมบูรณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูล

9. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน วัดความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน โดยไม่มีเปลี่ยนแปลงหรือการสลับข้อคำถาม ทดสอบอีกครั้ง หลังจากสิ้นสุดการสอบหลังเรียน ไปอีก 2 สัปดาห์ เพื่อยืนยันผลทดสอบความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในการคำนวณค่าทางสถิติดังกล่าว โดยอาศัยการคำนวณจากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การทดสอบ t กรณีสองกลุ่มไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Samples t-test)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบ t กรณีสองกลุ่มอิสระจากกัน (Independent Samples t-test)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว แบบวัดซ้ำ (One - way ANOVA Repeated Measure) และทำการเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีของ บอนเฟอโรน (Bonferroni) หากพบความแตกต่างกัน (ทรงศักดิ์ ฐีสื่ออน. 2554 : 147)

สรุปผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของผลการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ แต่นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ไม่มีมีความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของผลการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีหลักการและองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ตามแนวคิดของศาสตราจารย์เดวิน เคอร์นส์ อาจารย์แขนงวิชาการศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการศึกษาศาสตร์และจิตวิทยาการศึกษาศาสตร์ (Devin Kearns. Online. 2017) ที่กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ผ่านอุปสรรคในการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้โดยง่าย โดยผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าจะช่วยเหลือผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ที่ต่ำกว่า ให้เข้าใจบทเรียนต่าง ๆ รวมไปถึงทักษะการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการได้มาซึ่งประโยชน์ทางการเรียนรู้ร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยการความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และคอยชี้แนะหรือให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนประสบปัญหา บทบาทส่วนใหญ่ในห้องเรียนจะเป็นของผู้เรียนตัวแทนที่จะทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ผ่านภาษาที่เข้าใจง่ายของผู้เรียนวัยเดียวกัน ภายใต้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ตามแนวทางของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ออนไลน์. 2558) ที่เอื้อต่อการฝึกทักษะการเขียนเชิงไวยากรณ์ให้สัมฤทธิ์ผล เนื่องด้วยมีขั้นตอนการนำเสนอความรู้ การฝึกปฏิบัติ และการนำภาษาไปใช้ในบริบทเสมือนจริง จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์สูงขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ชื่อนำเสนอ ขั้นที่ 2 ชื่นฝึกภาษา ขั้นที่ 3 ชื่นผลิตภาษา เนื่องด้วยบริบทและความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ผู้วิจัยจึงประยุกต์การจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน แบบออนไลน์ ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ มีทติ้ง (Line Meeting) โดยสร้างห้องเรียนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม แบ่งออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ได้แก่ ผู้เรียนเก่ง 1 คน รับหน้าที่เป็นครูน้อยหรือผู้ช่วยสอน ผู้เรียนปานกลาง 2 คน และผู้เรียนอ่อน 1 คน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียนจะเกิดขึ้นภายในกลุ่ม และหากครูน้อยประสบปัญหาที่ไม่สามารถแก้ได้ครูจะเป็นที่ปรึกษาและคอยให้คำชี้แนะต่อไป โดยมีการประยุกต์จัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ผู้วิจัยนำเสนอเนื้อหาทางภาษาใหม่ให้แก่ผู้เรียน มีการนำเสนอชนิดของคำ โครงสร้างทางไวยากรณ์และรูปประโยคต่างๆ รวมไปถึงหลักการเขียน ประโยค เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในองค์ประกอบและพื้นฐานทางภาษาในการเขียนประโยคความเดียว และประโยคความรวม โดยผู้วิจัยนำผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหา ดึงความรู้ของผู้เรียน อธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนทบทวนซ้ำ ๆ และให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบทางภาษาได้ในท้ายที่สุด ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการ รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice) ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ได้แก่ ผู้เรียนเก่ง 1 คน (ครูน้อย) รับหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอน ผู้เรียนปานกลาง 2 คน และผู้เรียนอ่อน 1 คน เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม โดยมีครูน้อยทำหน้าที่นำความรู้ ความเข้าใจที่ได้จากการเรียนนั้น ไปสอนเพื่อนในกลุ่มของตนให้เข้าใจและสามารถเขียนประโยคความเดียวและประโยคความรวมได้ โดยผู้วิจัยให้ผู้เรียนเริ่มฝึกเขียนระดับคำ เพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจด้านไวยากรณ์และรูปแบบประโยคต่าง ๆ ให้ถูกต้อง หลังจากนั้นเป็นการนำความรู้ทางไวยากรณ์ และการจดจำรูปแบบทางภาษามาฝึกเขียนในระดับประโยคความเดียว ต่อด้วยการฝึกเขียนเชื่อมระหว่างประโยคเพื่อให้เกิดประโยคความรวม ในขั้นนี้ครูมีหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับและให้ข้อชี้แนะต่าง ๆ หากผู้เรียนสร้างข้อผิดพลาดหรือแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง หลังจากนั้นผู้เรียนทำการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยมีครูน้อยและเพื่อนในกลุ่มเป็นที่ปรึกษา ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำทางภาษา (Accuracy)

ขั้นที่ 3 ขั้นผลิตภาษา (Production) ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำทักษะที่ได้ฝึกฝนในห้องเรียนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วทางภาษา (Fluency) ผู้วิจัยให้ผู้เรียนเลือกประเภทการเขียนที่ตนเองถนัดและเลือกเขียนหัวข้อที่ตนเองชอบ เพื่อให้เป็นแรงจูงใจ และเป็นจุดมุ่งหมายในการเขียนของผู้เรียน ภาระงานดังกล่าวเป็นประเภทการเขียนเพื่อบรรยายและการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้ง โดยหัวข้อหรือประเด็นการเขียนเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวของผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมที่ชื่นชอบและไม่ชื่นชอบ ในวันหยุดสุดสัปดาห์ ข้อควรและไม่ควรปฏิบัติ ในสถานการณ์โควิด 19 ท่านคิดเห็นอย่างไรกับการกระทำตามภาพที่กำหนด ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด เป็นต้น ในส่วนของการประเมินผลเป็นหน้าที่ของครูผู้สอน แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนในชั้นเรียนควรได้ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อผลงานนั้น ๆ ด้วย หลังจากกิจกรรมดังกล่าวเสร็จสิ้น ผู้เรียนแก้ไขผลงานเขียนของตนให้ถูกต้อง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้กลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ หลังเรียน

สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ ตามประเภทการเขียน โดยเริ่มจากด้านการเขียนเพื่อบรรยาย พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนการเขียนเพื่อบรรยายเฉลี่ย เท่ากับ 19.14 คิดเป็นร้อยละ 53.16 ส่วนหลังเรียนนักเรียนมีคะแนนการเขียนเพื่อบรรยายเฉลี่ย เท่ากับ 33.97 คิดเป็นร้อยละ 94.36 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาเปรียบเทียบกัน พบว่า ค่าสถิติ t เท่ากับ 12.51 (p -value = 0.00) หมายความว่า หลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ ด้านการเขียนเพื่อบรรยายสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น หรือโต้แย้ง พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งเฉลี่ย เท่ากับ 7.11 คิดเป็นร้อยละ 29.62 ส่วนหลังเรียนนักเรียนมีคะแนนการเขียนแสดงความคิดเห็น หรือโต้แย้งเฉลี่ย เท่ากับ 22.69 คิดเป็นร้อยละ 94.54 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาเปรียบเทียบกัน พบว่า ค่าสถิติ t เท่ากับ 17.28 (p -value = 0.00) หมายความว่า หลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้ง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเดอ สเมทท์ และแวน เคีย (De Smedt and Van Keer, Online, 2020) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซัดแจ็งร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนและแรงจูงใจในการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซัดแจ็งร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีทักษะการเขียนและแรงจูงใจในการเขียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการเขียนเชิงไวยากรณ์ หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ตอบสนองต่อปัญหาและอุปสรรคทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการเขียนเชิงไวยากรณ์ การนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ในขั้นที่ 2 ขั้นฝึก และขั้นที่ 3 ขั้นผลิตภาษานั้น ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและลดข้อจำกัดในการเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับ

ศาสตราจารย์เดวิน เคอร์นส์ อาจารย์แขนงวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ ภาควิชา การศึกษาพิเศษและจิตวิทยา การศึกษาพิเศษ (Devin Keams, Online, 2017) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มี 4 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ การมุ่งเน้นทักษะที่เหมาะสมกับผู้เรียน และการเสริมแรงด้านพฤติกรรมกรรมการเรียนเชิงวิชาการ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และผ่านอุปสรรคทางการเรียนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเขียนเชิงไวยากรณ์ ซึ่งเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนและเข้าใจได้ยาก ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกังวลและความเบื่อหน่ายในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของวิล โควมา (2561 : 18) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่สองมักมีความวิตกกังวลใจหรือความเครียดในการเรียนการเขียน สาเหตุเกิดจากความยากและซับซ้อนของเนื้อหาการเรียนทำให้เกิดความกดดัน และไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ไม่กล้าเขียน หรือซักถามข้อสงสัย จากการศึกษางานวิจัย พบว่า ความกดดันในการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางลบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ต่ำลง แต่หากมีเพื่อนคอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในขณะที่เกิดข้อสงสัยได้ทันที จะมีผลอย่างมากต่อความเข้าใจในการเขียน สอดคล้องกับงานวิจัยของลิว และลี (Liu and Lee, 2013 : 10) พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับในงานเขียนส่งผลในทางบวกต่อการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างมีนัยสำคัญ และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในระยะยาว มากไปกว่านั้น การจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ยังส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ให้สนุกสนานมากขึ้น เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ลดความกังวล และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอีกด้วย จึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ที่ยังคงมีข้อจำกัดในการจัดการเรียนรู้ วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นฝึกนั้น ผู้เรียนไม่สามารถเขียนประโยคให้เป็นเรื่องราวได้ด้วยตนเอง และผู้เรียนในบางกลุ่มเกิดความไม่มั่นใจในการใช้ความรู้ทางไวยากรณ์เขียนให้เป็นเรื่องราวออกมาได้ เช่น ผู้เรียนยังไม่เข้าใจหลักการเชื่อมประโยคหรือการนำคำศัพท์มาเรียบเรียงต่อกันให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และหากเกิดข้อสงสัยหรือข้อคำถามระหว่างการเขียน ครูผู้สอนไม่สามารถตอบข้อสงสัยต่างประเด็นได้ในทันที และทุกคน อีกทั้งยังใช้เวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับต่อผู้เรียนหนึ่งคนในระยะเวลาพอสมควร จึงทำให้ผู้เรียนบางคนเพื่อที่จะรอคำตอบหรือเลิกสงสัยและหยุดทำกิจกรรมนั้นไปขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ ตลอดจนผู้เรียนบางคนไม่กล้าที่จะซักถามข้อสงสัยของตนเองเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้สะสม ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจ

เนื้อหาที่เรียนในลำดับต่อไปได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการเขียนเชิงโวหารณ์ อยู่ในระดับปานกลาง

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงโวหารณ์

เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนถ่ายทอดความรู้ให้กันและกัน ช่วยเหลือกันในลักษณะของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ถ่ายทอดความรู้หรือสอนเพื่อนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า ให้ผ่านอุปสรรคในการเรียนไปได้ ตามหลักการและทฤษฎีประมิตแห่งการเรียนรู้ (โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2550 : 23) กล่าวว่า การให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ข้อสงสัยและปัญหา และได้ทบทวนเนื้อหาซ้ำ ๆ จากการสอนผู้อื่น ผลที่ได้ คือ ผู้เรียนจะตกผลึกทางความรู้ เป็นความคิดรวบยอดของตน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในเวลาต่อมา ตลอดจนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความคงทนในการจำถึงร้อยละ 90 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดของประมิต สอดคล้องกับงานวิจัยของเจเดีย โมฮะเหม็ด (Jdia Mohamed, 2021 : 33 - 34) ทำการศึกษา เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชาวโมร็อกโคที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ด้วยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผลวิจัยพบว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น ส่งผลในทางบวกต่อสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ และยังทำให้เกิดความคงทนของผลการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของแซคซารี และคณะ (Zachary and et al, 2015 : 2) ทำการศึกษา เรื่อง การช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียน วิชาชีววิทยา ด้วยแนวทางการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ และความคงทน ผลการวิจัยสรุปว่า นักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียน วิชา ชีววิทยา เนื่องด้วยสอบตกในครั้งแรก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เทียบเท่ากับนักศึกษาที่ไม่มีปัญหาในการเรียนวิชานี้ และไม่เคยสอบตกอย่างมีนัยสำคัญ และเกิดความคงทนของผลการเรียนรู้ตลอดภาคเรียน มากไปกว่านั้น การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยทำให้นักศึกษาเกิดความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนรู้ (Persistence) และยังเป็นเครื่องมือที่จะช่วยลดปัญหา เรื่อง ผู้เรียนที่มีภาวะเสี่ยงจากแรงกดดันหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์ในการเรียนในระดับสูง

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงโวหารณ์

แต่นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ไม่มีความคงทนของผลการเรียนรู้ วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่องการเขียนเชิงไวยากรณ์

เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ร่วมกันกับครูผู้สอน ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ โดยส่วนใหญ่จะดำเนินการ โดยผู้เรียน (ครูน้อย) รับหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอนและถูกมอบหมายให้ ประจำตามกลุ่มเรียน การจัดกิจกรรมดังกล่าวนี้ถือเป็นการเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง จากการถ่ายทอดความรู้ตลอดระยะเวลาของการเรียน เป็นการได้รับความรู้มาและถ่ายทอดออกไป จากครู ไปยังผู้ช่วยสอนและสมาชิก โดยครูจะนำเสนอเนื้อหาเรียนใหม่ก่อนในขั้นการจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ หลังจากนั้นการตอบข้อสงสัยหรือการถ่ายทอดเนื้อหาเรียนซ้ำ ๆ ตลอดจน การขยายความในเนื้อหาเรียนต่าง ๆ จะเป็นหน้าที่ของครูน้อยประจำกลุ่มที่คอยสื่อสาร ถ่ายทอด ในระดับภาษาที่เข้าใจง่ายต่อผู้เรียนช่วงวัยเดียวกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดและซักถาม อย่างเป็นกันเองระหว่างผู้ช่วยสอนประจำกลุ่ม (ครูน้อย) และสมาชิกในกลุ่มขณะเรียนโดยทันที ไม่ต้องรอ แต่เพียงข้อมูลย้อนกลับจากครูผู้สอน ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของ ผู้ช่วยสอน (ครูน้อย) จะได้รับประโยชน์จากการทบทวนเนื้อหาเรียนจากการสอนเพื่อนซ้ำไปมา และยังสามารถช่วยสมาชิกปฏิบัติผลงานทางภาษา (ผลิตภาษา) ได้อย่างใกล้ชิด นำไปสู่ความเข้าใจ ในการเรียนร่วมกันโดยพร้อมเพรียง ส่งผลให้ผู้เรียนทั้งผู้ช่วยสอนและสมาชิกในกลุ่มสามารถจดจำ เนื้อหาเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีประมิตแห่งการเรียนรู้ (โครงการเทคโนโลยี สารสนเทศตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ศูนย์เทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2550 : 23) ที่กล่าวว่า การได้ทบทวนเนื้อหาซ้ำ ๆ จากการสอน ผู้อื่น แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ข้อสงสัยและปัญหา ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความคงทน ในการจำถึงร้อยละ 90 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดของประมิต ถือเป็นจุดเด่นของการจัดการเรียนรู้นี้ ซึ่งเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคงทนของผลการเรียนรู้ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ที่มีครูเป็นศูนย์กลางความรู้ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้ถ่ายทอดความรู้ นำเสนอความรู้หรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันได้น้อยกว่า ตลอดจนการให้ข้อมูลย้อนกลับหรือ การตอบข้อคำถาม ข้อสงสัยระหว่างครูและผู้เรียนเกิดข้อจำกัดด้านเวลามากกว่า เป็นเหตุให้ผู้เรียน สามารถเข้าใจเนื้อหา เรื่อง การเขียนเชิงไวยากรณ์ ได้ไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควรและส่งผลให้เกิด ความคงทนของผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้น้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับ เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของผลการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงโวหารณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP เพื่อให้การนำผลการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรคำนึงถึงความสมัครใจของผู้ที่จะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ช่วยสอน หากผู้ช่วยสอนไม่ประสงค์ที่จะปฏิบัติหน้าที่ ไม่ควรบังคับผู้เรียน เพราะจะทำให้การจัดการเรียนรู้ไม่สัมฤทธิ์ผล
2. ควรบริหารจัดการเวลาที่ใช้ในการเข้ากลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนให้สมดุลหรือเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน โดยคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดภาระแก่ครูน้อยที่รับหน้าที่ผู้ช่วยสอนในการผลิตภาษาของตนเองและการช่วยสอนเพื่อนในกลุ่ม
3. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนที่คละความสามารถ เนื่องด้วยเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับอ่อน สามารถพัฒนาตนเองได้ตามลำดับ จากการได้รับความช่วยเหลือภายในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เช่น ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และเจตคติต่อการเรียนรู้
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเขียนเชิงโวหารณ์ กับผู้เรียนระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการเขียนเชิงโวหารณ์ ในระดับต่าง ๆ
3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะทางภาษาหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน